

първоинстанционният съд не е съобразил правилно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Съгласно цитираната разпоредба е допустимо да бъде ограничен свободния достъп до обществена информация, която е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Правилно и в съответствие със събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е приел, че търсената информация е обществена и има самостоятелно значение. По делото не е доказано, че информацията представлява част от административна процедура или е/ще бъде използвана за издаване на административен акт, респективно вземане на управленско решение. Начинът на формулиране на решението за разходване на публични финанси за нейното създаване не обуславя различен извод от направения от АС-Ямбол.

Правилно и в съответствие със закона и съдебната практика първоинстанционният съд е обосновал всичките си правни изводи.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че на основание чл. 221, ал. 2 от АПК обжалваното съдебното решение като правилно, обосновано и законосъобразно, постановено без да са допуснати процесуални нарушения, следва да бъде оставено в сила.

Ответната страна в настоящото производство не е направила и не претендира разноски, поради което с оглед изхода на спора разноски не следва да бъдат определяни.

По изложените съображения Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 143/18.11.2016 г., постановено по адм. д.189/2016 г. по описа на Административен съд-Ямбол.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.